

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Ing. P. V.**, bytem X, zast. Jiřím Hřídalem, advokátem v Písku, Fráni Šrámka 136, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18. 7. 2014, čj. 18925/14/5000-14303-711309, **t a k t o :**

Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství v Brně ze dne 18. 7. 2014, čj. 18925/14/5000-14303-711309 se z r u š u j e pro nezákonnost a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 9.800 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 22. 9. 2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2014 čj. 18925/14/5000-14303-711309, jím byla změněna rozhodnutí Finančního úřadu v Písku v označení čísla bankovního spojení a v ostatním zůstaly výroky napadených platebních výměrů beze změny.

Řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, je vytýkána vada výzvy k předložení důkazních prostředků ohledně daňových dokladů vydaných společností Terra Trade. Tuto výzvu žalobce nahlíží jako nezákonnou pro absenci žádného zdůvodnění. V bodě 8 výzvy je nesprávně uvedeno DIČ označené společnosti. Ve snaze výzvě vyhovět byly navrženy důkazní prostředky ve formě svědecké výpovědi jednatelů společnosti a listiny. Právní úpravu nároku na daňový odpočet v kombinaci s evropskou judikaturou vykládá žalovaný svévolně. Úsudek žalovaného o tom, že daná fakturace je součástí daňového podvodu žalobce považuje za šokující. Z rozhodnutí ani jiného dokumentu neplyne, kdo se podvodu měl dopustit. Žalobce poukazoval na uzavřenou rámcovou smlouvu, jejíž obsah potvrdil jednatel společnosti H. Rozdíly mezi způsobem vyhotovení faktur a místem platby nejsou rozhodné. Žalovaný odůvodňuje rozhodnutí jinak než správní orgán I. stupně. Žalovaný vychází z toho, že žalobce plnění přijal, ale nárok na daňový odpočet mu nenáleží. Hlavním odběratelem elektromontážních prací žalobce byla síť čerpacích stanic PAP OIL. Podstata problému vznikla v době, kdy pro síť čerpacích stanic začala práce zajišťovat společnost West Slovak Trading Company. V tomto ohledu je důkazní břemeno na správci daně. Má-li ten názor, že odpočet je neoprávněný z důvodu předchozího podvodu, je na něm prokázat, že žalobce o tomto podvodu měl vědět. V argumentaci žalovaného chybí vazba mezi údajným daňovým podvodem spáchaným blíže nespecifikovaným jednáním, blíže nespecifikované osoby a obsahem daňového přiznání žalobce. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu musí být najisto postaveno, v jakých skutkových okolnostech měl daňový podvod spočívat. Společnost Terra Trade nezpochybňuje provedení prací, dostala zaplacenou a žalobce nemůže nést následky toho, že žalovaný se domnívá, že tyto obchodní praktiky jsou nestandardní a dovozuje podvodné jednání. Žalobce důkazní břemeno unesl, dodavatel dodávky nepopírá a je na správci daně, aby prokázal nesprávnost těchto závěrů a vědomost žalobce o podvodu na dani.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Správce daně shromáždil podklady dokládající, že nárok na daňový odpočet je součástí daňového podvodu. Žalovaný zkoumal, zda žalobce mohl vědět o tom, že je součástí řetězce dodávek, v němž byla uskutečněna plnění zasažená podvodem na dani z přidané hodnoty. Předmětem sporu je zákonnost provedení dokazování ve věci oprávněnosti uplatnění nároku na odpočet daně v souvislosti se službou od společnosti Terra Trade. Výzva, na kterou se v žalobě poukazuje, je zcela konkrétní a obsahuje odůvodnění. Z tohoto odůvodnění je zřejmé, jaké skutečnosti vedly správce daně k pochybnosti o tom, zda došlo fakticky k uskutečnění zdanitelných plnění. Správce daně musí mít možnost ověřit úhradu v hotovosti, což se zpravidla činí nahlédnutím do účetních dokladů toho, komu bylo placeno. To učinit nelze, je-li daňový subjekt nekontaktní. Nesprávně uvedené DIČ je pak pouhou chybou v psaní, je-li zřejmé, že byla prověřována právě ta společnost, která pro žalobce měla působit jako subdodavatel. Poukazuje se na to, že jde o kontaktnost právnické osoby, na správci daně není vyhledávat jména a adresy osob, které jsou v postavení statutárního orgánu. Svědek M. S. uvedl, že se se žalobcem nikdy nesetkal, žádné faktury nevydal a žádná plnění nepřevzal. Druhý z jednatelů na opakovaná předvolání k jednání nereagoval, výpověď podal až při využití institutu předvedení Policií ČR, což nelze považovat za kontaktnost právnické osoby. K výhradám žalobce o tom, že nešlo o řetězec dodávek zasažených podvodem, se uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí použil terminologii vycházející u judikatury Soudního dvora Evropské unie. Nešlo však o překvalifikaci věci. Předmětem dokazování byla stále oprávněnost nároku na odpočet daně. Bylo zjišťováno, zda došlo k faktickému uskutečnění zdanitelných plnění deklarovaných v účetních dokladech. K výpovědi svědka H. se uvádí, že tvrzení tohoto svědka zůstala ve velmi obecné rovině. Společnost West Slovak Trading Company

v účetnictví žalobce nikterak nefigurovala. Daňové řízení pak vyšetřovací zásadou ovládáno není.

Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti:

U žalobce byla dne 1. 3. 2012 zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty vztahující se mimo jiné k III. a IV. čtvrtletí roku 2010. Žalobce v těchto zdaňovacích obdobích uplatnil nárok na daňový odpočet na základě faktur vystavených společností Terra Trade. Faktury jsou ve spise založeny a úhrada za fakturované pomocné montážní práce byla hrazena v hotovosti.

Dožádáním u Finančního úřadu v Praze 6 bylo zjištěno, že společnost Terra Trade se v sídle společnosti nenachází, písemnosti jsou doručovány fikcí, daňová přiznání k dani z přidané hodnoty daňový subjekt v roce 2010 podával, ale daň neplatil.

Ve spise jsou založeny zakázkové listy vyhotovené žalobcem, ve kterých se v příslušné rubrice uvádí stručný popis závady, rozpis prací nutných k odstranění závady. Uvádí se, že zásah provedl V. a S., připojena jsou razítka žalobce a společnosti Terra Trade.

V rámcové smlouvě uzavřené dne 5. 4. 2010 mezi společností Terra Trade a žalobcem se uvádí, že společnost Terra Trade se zavazuje dodávat žalobci podle všeobecných podmínek stavebně montážní práce, přípomocné a elektromontážní práce podle přílohy 1 a žalobce se zavazuje za tyto práce zaplatit kupní cenu. Ta je sjednána v hodinové sazbě 160 Kč bez DPH. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31. 12. 2010.

Výzva ze dne 12. 3. 2012, na kterou se v žalobě poukazuje, obsahuje v bodě 8 požadavek, aby žalobce předložením důkazních prostředků prokázal, že služby podle faktur společnosti Terra Trade se fakticky uskutečnily v deklarované výši a nárok na daňový odpočet byl uplatněn v souladu se zákonnými požadavky. V odůvodnění výzvy se uvádí, že dodavatel se v sídle nevyskytuje, faktury byly hrazeny v hotovosti z pokladny, což vedlo k pochybnostem o správnosti vykázaných výdajů a použití přijatých zdanitelných plnění pro uskutečňování ekonomické činnosti žalobce. Na výzvu k danému bodu bylo písemně reagováno sdělením, že žalobce je se společností stále ve styku a má s ní uzavřenou prve uvedenou rámcovou smlouvu.

Při jednání dne 10. 5. 2012 za účelem doplnění odpovědí na výzvu žalobce ke konkrétnímu bodu výzvy sdělil, že kontaktní osobou společnosti Terra Trade je M. S., ten měl na starost stavební práce. Platby byly předávány panu S. a lidem pro něho pracujícím. K předávání peněz docházelo na stavbách. Jednalo se o přípomocné práce, výkopové a základní elektromontážní práce.

Poté, co se žalobce seznámil s výsledkem kontrolního zjištění, navrhl řízení doplnit výsledkem svědků, jednatelů společnosti Terra Trade. M. S. uvedl, že se domnívá, že společnost v roce 2010 žádné zaměstnance neměla, jednatelem se stal v zájmu dořešení jedné pohledávky. To skončilo v závěru roku 2010. Žalobce nezná, nikdy jej neviděl, žádnou smlouvu se žalobcem neuzavíral, o dodavatelských pracích mu není nic známo, o peníze společnosti se nestaral, o dokladech označených společností Terra Trade uvedl, že jsou pravděpodobně společnosti.

Druhý z jednatelů Z. H. uvedl, že společnost zaměstnance měla, ale nevzpomíná si kolik. Činnost společnosti zajišťoval společně s druhým společníkem panem S. a věděl tudíž o veškerých činnostech firmy. Žalobce zná a společnost pro něj nějaké práce vykonávala. O jaké práce šlo, si konkrétně nevzpomíná, uvedl, že šlo o stavební materiál, kdy se měla stavět benzina. Vykonávány měly být zednické práce, avšak svědek si nevzpomíná jaké. Společnost využívala subdodávek, neví koho. Pana S. nezná. Pro žalobce společnost pracovala v roce 2010, účetnictví společnosti má pan S. Bylo-li placeno v hotovosti, peníze přebíral svědek. To se dělo v kanceláři společnosti Terra Trade, v případě žalobce si nevzpomíná. Příjmové pokladní doklady byly psané ručně, nebyly vytištěny počítačem. Předložené faktury byly vydány společností.

Společnost PAP OIL předložila správci daně faktury vyhotovené žalobcem, ve kterých je specifikována provedená zakázka, v jaké ceně a způsob platby uvádí se převodem.

Výsledek kontroly je shrnut v kontrolní zprávě, ve které jsou uvedeny provedené důkazy, hodnocení těchto důkazů, vyjádření žalobce ke kontrolnímu zjištění a reakce správce daně a toto vyjádření. Uvádí se, že předloženými listinami nebyly odstraněny pochybnosti správce daně jednak o faktickém uskutečnění – poskytnutí služeb společností Terra Trade a jednak, zda tato společnost skutečně vystavila předmětné daňové doklady. Žalobce neprokázal, že deklarované služby fakticky provedl a vystavil příslušné daňové doklady za jejich provedení. Neunesl důkazní břemeno a uplatněný nárok na daňový odpočet nelze posoudit jako oprávněný podle § 72 a 73 zákona o dani z přidané hodnoty. Kontrolní zpráva obsahuje přehled fakturace žalobce pro společnost PAP OIL a fakturace společností Terra Trade, ve které se uvádí datum provedení zakázky, datum fakturace, počet hodin odpracovaných žalobcem. Z porovnaných zakázkových listů vyplynulo, že datum provedení prací společností Terra Trade neodpovídá datu zásahu podle protokolů společnosti PAP OIL, dále neodpovídá datu vystavení a datu uskutečnění zdanitelného plnění na fakturách pro firmu PAP OIL. Poukazuje se na to, že objem faktur vystavených žalobcem pro firmu PAP OIL činí 347.288,90 Kč, kdežto hodnota faktur společnosti Terra Trade pro žalobce činí 621.700 Kč. Rozdíl nemohl být žalobcem společností PAP OIL fakturován ani v následujícím roce 2011. Z těchto zjištění se dovozuje pochybnost o faktickém uskutečnění prací ve fakturovaném rozsahu. Správnost uplatněného nároku na odpočet daně zpochybňuje dále nulová ziskovost žalobce, a to i s přihlédnutím k pohledávkám a poukazuje se na to, že v roce 2009 činila ziskovost žalobce 66 %. Poukazuje se na to, že uplatnění nároku na odpočet daně je vázáno na použití přijatého plnění pro uskutečnění své ekonomické činnosti, což se v souzené věci nestalo. Oprávněnost nároku na daňový odpočet v uvedených dvou čtvrtletích roku 2010 nebyla uznána.

Následovalo vydání dodatečných platebních výměrů na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období III. a IV. čtvrtletí 2010, oba dodatečné platební výměry byly vydány 30. 10. 2012 a odůvodněny jsou odkazem na kontrolní zprávu.

Odvolací námitky žalobce se v podstatě týkají hodnocení důkazů a učiněného skutkového zjištění.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, které je odůvodněné tím, že bylo zkoumáno, zda nastaly objektivní okolnosti, na základě nichž daňový subjekt mohl vědět, že je součástí řetězce dodávek, v němž byla uskutečněna plnění zasažená podvodem na dani z přidané hodnoty. Žalobce o takovém podvodu vědět mohl nebo měl. Správce daně shromáždil dostatek podkladů svědčících o tom, že zdanitelná plnění přijatá odvolatelem od

společnosti Terra Trade jsou součástí daňového podvodu. Obchodní transakce neodpovídají běžným obchodním podmínkám a předmětná zdanitelná plnění jsou součástí podvodu z důvodů v odůvodnění rozhodnutí rozvedených.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobnímu tvrzení o tom, že výzva je nezákonná pro absenci řádného zdůvodnění, nemá opodstatnění. V bodu 8 výzvy se požaduje předložit důkazy v zájmu prokázání faktického uskutečnění prací, které žalobci měla dodat společnost Terra Trade. Pochybnosti o tom, zda tato zdanitelná plnění se uskutečnila, jsou v odůvodnění konkretizovány tím, že dodavatel se v sídle nevyskytuje, platba se uskutečnila v hotovosti. Pochybnosti vznikly o faktickém uskutečnění a přijetí přijatých zdanitelných plnění pro uskutečňování vlastní ekonomické činnosti žalobce. Takto formulované odůvodnění zcela jednoznačně konkretizuje, co zakládá pochybnosti správce daně o tom, zda žalobce fakticky přijal služby od společnosti Terra Trade. Je-li dodavatelská společnost nekontaktní, nelze v účetnictví této společnosti ověřit, zda ta skutečně od žalobce přijala platbu za fakturami deklarované služby v hotovosti. U místně příslušného dožádaného správce daně bylo dále zjištěno, že společnost Terra Trade daň z přidané hodnoty neplatí. Nelze-li u dodavatele faktické plnění podle faktury ověřit, pak se zřetelem k tomu, že na žalobci je důkazní břemeno prokázat, co tvrdil v daňovém přiznání, je na něm, aby předložil takové důkazní prostředky, kterými by bylo možno prokázat, že deklarované fakturované práce byly skutečně pro žalobce provedeny. Nejde tu o to vyvracet úplnost, správnost, průkaznost a věrohodnost účetních evidencí žalobce, ale o splnění důkazního břemene žalobce prokázat tvrzení o tom, že mu vznikl nárok na konkrétní daňový odpočet. Proto, aby taková výzva byla vydána, zcela postačují pochybnosti správce daně, odpovídají-li daňové doklady realitě.

Skutečnost, že společnost Terra Trade byla registrována k dani z přidané hodnoty, je ze spisu zcela jednoznačně patrná a není tudíž na místě tvrdit, že ve spisech uvedena není. To lze zcela jednoznačně shledat ze sdělení místně příslušného správce daně. Současně však bylo zjištěno, že označená společnost daň z přidané hodnoty neplatila. Samotnou registrací společnosti Terra Trade k dani z přidané hodnoty není prokázáno faktické přijetí plnění od této společnosti.

Jak již bylo uvedeno, ohledně společnosti Terra Trade bylo učiněno šetření dožádaným místně příslušným správcem daně, který stav zjišťoval v sídle společnosti. Není proto případný argument pouhým vyhledáváním v různých databázích. Nesprávnost v DIČ je pak pouhou chybou v psaní, která nezakládá nezákonnost dané výzvy.

Okolnost, že následně byli vyslechnuti jednatelé společnosti Terra Trade jako svědci, nesignaluje, že tato společnost není nekontaktní. Nutno poznamenat, že jeden z jednatelů na předvolání dožádaného správce daně nereagoval a byl vyslechnut až poté, co byl předveden policií. Společnost je sice právnickou osobou, za kterou jednají k tomu povolané osoby, avšak nekontaktnost právnické osoby zakládá právě skutečnost, že v sídle se nenachází žádný z těchto jednatelů, ani jiná osoba, úřední písemnosti jsou doručovány fikcí datovou schránkou. Soud proto uzavřel, že úsudek o tom, že společnost Terra Trade byla nekontaktní je správný a daná výzva je v souladu se zákonem a tato výzva byla učiněna v zájmu toho, aby žalobce unesl své důkazní břemeno, tak jak je daňovému subjektu ukládá § 92 odst. 3 daňového řádu. Podle § 92 odst. 5 písm. c) prokazuje správce daně skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí. O toto však v souzené věci

nešlo, protože naopak jednalo se o to, aby žalobce prokázal to, co tvrdil, tedy že fakticky přijal zdanitelné plnění, které využil pro svou ekonomickou činnost.

Žalobcem navržené důkazy výsledkem svědků, jednatelů společnosti Terra Trade a rámcovou smlouvou uzavřenou žalobcem s touto společností, jakož i účetními doklady byly provedeny.

V souzené věci se skutečně jedná o to, zda žalobce prokázal správnost svých údajů o přijatých zdanitelných plněních od společnosti Terra Trade ve III. a IV. čtvrtletí roku 2010. Žalobce má pravdu v tom, že správce daně nárok na daňový odpočet podle § 72 a 73 zákona o dani z přidané hodnoty neuznal proto, že žalobce neprokázal faktické přijetí zdanitelných plnění. V této souvislosti soud připomíná, že nepostačuje k prokázání nároku na daňový odpočet pouhé předložení daňových dokladů, ale je zapotřebí prokázat, že tvrzené zdanitelné plnění se fakticky uskutečnilo. Žalobcem předložené důkazy správce daně zhodnotil a učinil skutkové zjištění o tom, že tyto důkazy přijetí zdanitelného plnění nepředstavují. Z kontrolní zprávy je zřejmé, že nárok na daňový odpočet správcem daně nebyl uznán právě proto, že není prokázáno, že žalobce deklarované práce přijal a využil pro svou ekonomickou činnost.

Naproti tomu žalovaný na straně 10 svého rozhodnutí vychází z úsudku, že správce daně zdanitelná plnění přijal od společnosti Terra Trade, avšak toto plnění bylo zasaženo daňovým podvodem. Toto skutkové zjištění však nemá v kontrolní zprávě a prvostupňových dodatečných platebních výměrech oporu, jestliže tato rozhodnutí jsou odůvodněna právě odkazem na kontrolní zprávu. V odstavci 44 odůvodnění napadeného rozhodnutí se vychází právě z toho, co shledal správce daně, není odkazováno na žádnou modifikaci tohoto úsudku, ke kterému by snad mělo dojít po doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení. Vystal proto rozpor mezi tím, co shledal správce daně, že k plnění společností Terra Trade pro žalobce nedošlo a tím co dovodil žalovaný, že žalobce zdanitelná plnění od společnosti Terra Trade přijal. Toto zjištění nemá oporu v provedených důkazech a z hodnocení důkazů tak, jak byly v odvolacím řízení doplněny, nevyplývá, že žalovaný učinil skutkové zjištění o tom, že plnění podle toho, co bylo deklarováno ve fakturách společnosti Terra Trade, nastalo.

Nárok na daňový odpočet sice nevzniká tehdy, není-li prokázáno faktické uskutečnění zdanitelného plnění ani tehdy, bylo-li plnění sice přijato, ale nárok na daňový odpočet je součástí řetězce dodávek zasažených daňovým podvodem. Důvod, pro který nelze nárok na odpočet uznat, však musí být postaven najisto a rozhodnutí o tom odůvodněno přezkoumatelným způsobem a takové rozhodnutí musí mít oporu ve spise. V souzené věci však tomu tak není.

Smlouva mezi společností Terra Trade a žalobcem byla správcem daně hodnocena, přičemž bylo tak učiněno i v souvislosti s dalšími důkazy v zájmu zjištění, zda plnění podle této smlouvy nastalo. Dospěl-li žalovaný k tomu, že jedná se o jednu ze součástí řetězce dodávek, pak žalobci je zapotřebí přisvědčit, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani z jiných podkladů není toto zjištění žalovaného zjevné.

Správce daně zhodnotil rámcovou smlouvu, výpověď svědka H. a např. ohledně způsobu vyhotovení faktur a splacení za fakturované služby v hotovosti reagoval na rozpory mezi výpovědí žalobce a svědka a mimo jiné tyto skutečnosti vedly správce daně k tomu, že tvrzení žalobce neuvěřil. Ze skutkového zjištění o tom, že zdanitelné plnění se neuskutečnilo, vyšel správce daně při svém rozhodování. Naproti tomu rozhodnutí žalovaného je postaveno na tom, že plnění se uskutečnilo, chybí pouze odůvodnění tohoto názoru a konstruuje se, že

jde o součást řetězce plnění učiněných v zájmu podvodného získání nároku na daňový odpočet.

Žalobní tvrzení o tom, že žalobcův problém měl vzniknout v souvislosti s působením společnosti West Slovak Trading Company, nemá oporu v dosavadních výsledcích dokazování ani účetních dokladech předložených žalobcem. Žalobce dodával elektromontážní práce pro čerpací stanice PAP OIL a dodávky těchto prací ve III., IV. čtvrtletí roku 2010 jsou doloženy též společností PAP OIL. V daňových dokladech jsou jednoznačně a konkrétně popsány práce, které byly společnosti dodány a žalobci uhrazeny bankovním převodem v účtovaném rozsahu. Se společností Terra Trade měl žalobce uzavřenou rámcovou smlouvu a tato společnost fakturovala přímo žalobci a ten tvrdí, že právě této společnosti platil za služby v hotovosti. Není žádný doklad o tom, že tyto deklarované služby měly být prováděny pro West Slovak Trading Company. To se ostatně neprojevovalo ani ve vztahu žalobce a společnosti PAP OIL, kdy mezi touto společností a žalobcem byl navázán právní vztah, na základě kterého byly žalobcem společnosti poskytovány služby a ta je žalobci platila. V souzené věci nejde o to, zda společnost West Slovak Trading Company zaplatila žalobci za dodané služby, protože dané plnění se mělo uskutečnit mezi společností Terra Trade a žalobcem a mělo se tak dít v souvislosti se službami prováděnými na elektromontážních pracích žalobcem, přičemž tyto služby žalobce v daných zdaňovacích obdobích fakturoval přímo společnosti PAP OIL. Žádný vztah mezi žalobcem a společností West Slovak Trading Company doložen není a existenci takového právního vztahu nepotvrdil ani svědek D.

Ani žalobní tvrzení o existenci právního vztahu mezi žalobcem a společností West Slovak Trading Company nemění nic na důkazním břemenu žalobce, protože je to právě daňový subjekt, který je povinen své tvrzení prokázat. To zakládá ustanovení § 92 odst. 3 daňového řádu a nejde tu o žádnou skutečnost, která je na prokazování správce daně ve smyslu § 92 odst. 5 daňového řádu.

Správce daně nevycházel z názoru, že nárok na daňový odpočet je uplatněn pro daňový podvod. Proto na něm nebylo prokazovat vědomost daňového subjektu o této skutečnosti. Z takového názoru vyšel žalovaný, avšak toto zjištění žalovaného soud nahlíží jako nepřezkoumatelné, protože nemá oporu ve spise ani není v odůvodnění napadeného rozhodnutí toto právní zjištění náležitě zhodnoceno. Žalobci je třeba přisvědčit, že kdyby se o podvod na dani z přidané hodnoty jednalo ve smyslu jím citované judikatury evropského soudu, pak by bylo zapotřebí řetězec, jehož součástí mělo být dané jednání blíže konkretizovat, což se však nestalo.

V zájmu prokázání provedení prací společností Terra Trade pro žalobce byly vedle daňových dokladů provedeny žalobcem navržené důkazy a učiněna zjištění o této společnosti. Tyto důkazy pak správce daně zhodnotil jak v jednotlivostech, tak v souvislosti. Svědek Z. H. jako jeden z jednatelů společnosti potvrdil, že práce byly provedeny, druhý jednatel, s nímž se jednatel H. vůbec nezná, o činnosti společnosti nic nevěděl, přesto podle svědka H. to byl jednatel S., který měl mít k dispozici účetnictví společnosti, což však tento jednatel popřel a uvedl, že se společností kromě vymáhání jedné pohledávky nemá nic společného. Jsou tu rozpory mezi výpovědí tohoto svědka a žalobce, rozpory mezi předloženými účetními doklady v porovnání s tím, co bylo fakturováno společnosti PAP OIL, pochybnosti vyvstávají o rozsahu dodaných prací a v neposlední řadě má význam i cena služeb. Z kontrolní zprávy je zřejmé, že provedenými důkazy se správce daně v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zabýval a skutkové zjištění o tom, že žalobce plnění deklarované ve fakturách společnosti Terra Trade neprokázal je logické a má oporu ve výsledcích dokazování.

K žalobní argumentaci o tom, že je běžné proplácet na stavbách práce v hotovosti nutné poznamenat, že za skutkové situace, jaká je v souzené věci, se pak daňový subjekt dostává do důkazní nouze při prokazování fakticity přijetí plnění. Soud v té souvislosti poukazuje na rozpory tvrzení o tom, kdo měl práce a finanční prostředky přebírat (žalobce uvádí M. S.) místo, kde se tak dělo, způsob vyhotovení dokladů o platbě.

K bodu šest žaloby soud uvádí, že správce daně důkazní břemeno vyložil v souzené věci zcela správně, protože podle § 92 odst. 3 daňového řádu je na žalobci, aby správnost svých tvrzení o tom, že přijal zdanitelná plnění od společnosti Terra Trade, v jakém rozsahu a za jakou cenu. Prokazování správnosti daňového tvrzení není na správci daně. Správce daně postupoval zcela správně, jestliže zjišťoval, bylo-li deklarované plnění skutečně žalobci dodáno a hodnotil důkazy, které žalobce za tím účelem nabídl. Po žalobci bylo pouze požadováno, aby prokázal to co sám tvrdí, což se mu však nepodařilo, přičemž bylo postupováno zcela v souladu se zákonem. Nelze tudíž argumentovat tím, co je či není v silách daňového subjektu.

Jak již bylo uvedeno v předchozí pasáži rozsudku, dožádaným místně příslušným správcem daně bylo zjištěno, že společnost Terra Trade byla registrována k dani z přidané hodnoty, daňová přiznání podávala, avšak daně neplatila. Úsudek žalobce o tom, že daňové řízení je postaveno na vyšetřovací zásadě, však nemá oporu v daňovém řádu. To lze zcela jednoznačně dovodit právě z ustanovení § 92 odst. 3 zákona.

Vada napadeného rozhodnutí byla soudem shledána v právním zjištění žalovaného o tom, že dané plnění má být součástí řetězce dodávek zatížených daňovým podvodem, protože pro toto zjištění není žádný důkaz ve spise. Přitom správce daně vycházel ze zcela jiného skutkového a právního zjištění, důkazní řízení bylo v odvolacím řízení doplněno, avšak z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda takto doplněné řízení mělo vliv na skutkové zjištění a následně zjištění právní. Proto napadené rozhodnutí nemůže obstát. Výzva správce daně netrpí vadami tvrzenými v žalobě a nedošlo k přesunutí důkazního břemene správce daně na žalobce v zájmu prokázání žalobcova tvrzení o tom, že přijal zdanitelná plnění od společnosti Terra Trade a ta využil pro svou ekonomickou činnost. Žalobci pak třeba přisvědčit, že napadené rozhodnutí nikterak neozřejmuje, jakou úvahou dospěl žalovaný k závěru, že šlo tu o daňový podvod ve smyslu judikatury evropského soudu, o kterou se žalovaný opírá.

Soud proto uzavřel, že pro prve uvedené vady nemůže napadené rozhodnutí obstát.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že žalobce měl v řízení úspěch. Proto mu na náhradě nákladů řízení byla přiznána částka 9.800 Kč představující zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, odměnu advokáta za dva úkony právní služby po 3.100 Kč, 2x režijní paušál po 300 Kč.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 1. června 2015

JUDr. Věra Balejová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka